

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLI — Wydana i rozesłana dnia 11. sierpnia 1917.

Treść: M 334. — Ustawa, dotycząca zabezpieczenia podatku wojennego od wyższych przychodów z przedsiębiorstwa towarzystw i od nadwyżki dochodu poszczególnych osób z roku 1917.

334.

Ustawa z dnia 2. sierpnia 1917,

dotycząca zabezpieczenia podatku wojennego od wyższych przychodów z przedsiębiorstwa towarzystw i od nadwyżki dochodu poszczególnych osób z roku 1917.

Za zgodą obu Izb Rady państwa zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wyższe przychody z przedsiębiorstwa towarzystw akcyjnych, związków akcyjnych, towarzystw komandytowych na akcje, gwarectw górniczych, towarzystw z ograniczoną poręką oraz stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych (w dalszym ciągu zwanych towarzystwami) z wojennego roku obrotowego 1917 oraz osiągnięte w roku kalendarzowym 1917 nadwyżki dochodu fizycznych osób i spoczywających mas spadkowych (poszczególnych osób), wymienionych w § 153. ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, w brzmieniu noweli z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13, podlegają podatkowi wojennemu, którego ustalenie zastrzeżone jest szczególnej ustawie.

Za wojenny rok obrotowy 1917 należy uważać przy towarzystwach rok obrotowy, rozpoczynający się w roku kalendarzowym 1917.

O ile w następujących poniżej postanowieniach jest mowa o wojennych latach obrotowych towarzystw w ogólności, należy pod tem rozumieć lata obrotowe, które przypadają w całości lub w części na okres czasu od dnia 1. sierpnia 1914, do dnia 31. grudnia 1917.

§ 2.

Tutejszo-krajowym towarzystwom wolno po ogłoszeniu tej ustawy rozdzielać za wojenny rok obrotowy 1917 dywidendy, tantiemy i wszelkie inne kwoty zysku bez względu na wymiar, według którego przypadają, skoro przekraczają kwotę, równającą się przeciętnemu rozdziałowi za lata obrotowe w czasie pokoju (§ 3.), tylko o tyle, o ile im pozostaje z rozporządzalnych statutowo i w bilansie wykazanych rezerw łącznie z odłożeniami z bieżącego zysku co najmniej półtora razy tyle, co wynoszą nadwyżki rozdziału.

Rezerwy, związane już przez nadwyżki rozdziału za poprzednie wojenne lata obrotowe, nie mogą już być przy nadwyżkach rozdziału za późniejsze wojenne lata obrotowe wstawione w rachunek. Te rezerwy pozostają związane w wysokości nadwyżek rozdziału aż do zupełnego

uiszczenia podatku, wymierzonego za ostatni wojenny rok obrotowy.

Jeżeli wojenny rok obrotowy 1917 nie obejmuje całego roku lub czasokresu, przekraczającego jeden rok, wówczas należy przeciętny rozdział, obliczony podług § 3., przeliczyć na faktyczny czas trwania wojennego roku obrotowego.

§ 3.

Za przeciętny rozdział uważa się przeciętną kwotę rozdziałów za tych pięć lat obrotowych, które poprzedziły dzień 1. sierpnia 1914, po wyłączeniu tych dwu lat, za które w stosunku do kapitału podstawowego (§ 5.) nastąpił najwyższy i najniższy rozdział. Przy towarzystwach, które nie istniały jeszcze przez pięć lat obrotowych w czasie pokoju, uważa się za przeciętny rozdział przeciętną kwotę rozdziałów za ostatnie trzy lata obrotowe w czasie pokoju, a jeżeli towarzystwo nawet i tak długo jeszcze nie istniało, przeciętną kwotę rozdziałów za rzeczywiście ubiegłe lata obrotowe w czasie pokoju.

Jeżeli pewien rok obrotowy w czasie pokoju, miarodajny dla obliczenia przecięcia obejmuje okres czasu, dłuższy lub krótszy niż jeden rok, wówczas należy kwotę rozdziałów za taki rok obrotowy przeliczyć na jeden rok.

W razie podwyższenia kapitału podstawowego podczas lat przeciętnych, przypadających do porównania, albo podczas wojennego roku obrotowego 1917 należy stosować analogicznie dotychczasowe postanowienia w sprawie wymiaru podatku wojennego.

Przy stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych jest miarodajny stan kapitału z końcem roku obrotowego.

Jeżeli za lata przeciętne rozdziału wogóle nie uskuteczono lub jeżeli przeciętny rozdział nie osiąga kwoty 5 procent kapitału podstawowego w wojennym roku obrotowym 1917, wówczas uważa się tę kwotę za przeciętny rozdział.

§ 4.

Jeżeli wojenny rok obrotowy, rozpoczynający się w roku kalendarzowym 1917, upłynął przed ogłoszeniem tej ustawy, a nie dokonano za taki rok odłożenia, wymaganego stosownie do § 2., wówczas należy to odłożenie przede wszystkim dodatkowo uskutecznić w przyszłości, zanim zostanie dokonany rozdział, przewyższający kwotę przeciętną (§ 3.).

§ 5.

Za kapitał podstawowy po myśli § 3. należy przyjąć przy towarzystwach akcyjnych i związkach akcyjnych wpłacony kapitał akcyjny, przy towarzystwach komandytowych na akcje wpła-

cony akcyjny kapitał komandytowy wraz z wkładkami komplementaryuszy, przy gwarectwach kapitał gwarectwa, przy towarzystwach z ograniczoną poręczą wpłacony kapitał pierwotny, a przy stowarzyszeniach kwotę wpłaconych do interesu udziałów.

§ 6.

Dobrowolne rozwiązania oraz przeistoczenia towarzystw, oznaczonych w § 1., na inną formę prawną (na przykład towarzystwa z ogr. por. na towarzystwo akcyjne albo odwrotnie) są dopuszczalne przed wymiarem i uiszczeniem podatku wojennego tylko za zezwoleniem władzy podatkowej. Tego zezwolenia należy udzielić, jeżeli istnieje dostateczna pewność co do podatku wojennego (§ 10.). Przeciw odmówieniu zezwolenia przysługuje towarzystwu w ciągu ośmiu dni rekurs do krajowej władzy skarbowej.

Przy przeniesieniu przedsiębiorstw odpowiada odbiorca za podatek wojenny, który ma być swego czasu przypisany oddawcy o tyle, o ile przez przeniesienie zagrożone jest ściągnięcie podatku od oddawcy.

§ 7.

Zagraniczne towarzystwa mają wstawić do osobnej rezerwy 60 procent nadwyżki przychodu, podlegającej podatkowi, którą należy wyśrodkować w myśl przepisów, obowiązujących dotychczas dla wymiaru podatku od zysków wojennych. Postanowienia § 2., ustęp 3. oraz § 3., ustęp 2. mają analogiczne zastosowanie.

Jeżeli czystym przychodem wojennego roku obrotowego, rozpoczynającego się w roku kalendarzowym 1917, rozporządzono jeszcze przed ogłoszeniem tej ustawy, wówczas należy odłożyć przede wszystkim osobną rezerwę za ten rok z tutejszo-krajowego czystego przychodu następujących lat obrotowych.

Osobną rezerwę należy ulokować w tutejszo-krajowych państwowych zapisach długu i złożyć w pocztowej kasie oszczędności, w austro-węgierskim banku, albo w jakiejś innej tutejszo-krajowej instytucji kredytowej.

Odsetki osobnej rezerwy wpływają do innych przychodów.

Osobna rezerwa nie może być z powodu innych pretensji ani poddana egzekucji ani przez inne środki zabezpieczenia dotknięta. Aż do uiszczenia podatku wojennego jest ona usuniętą z pod wolnej dyspozycji towarzystwa, a w wypadku jego rozwiązania także z pod wolnej dyspozycji likwidatorów.

§ 8.

Wypełnienie obowiązków, nałożonych towarzystwom w §§ 2. do 7., należy wykazać władzy

podatkowej w 14 dni po zatwierdzeniu zamknięcia rachunkowego, uskutecznionego stosownie do statutów lub zgodnie z przepisami w inny sposób, najpóźniej jednak w sześć miesięcy po upływie dotyczącego wojennego roku obrotowego, ewentualnie równocześnie z przedłożeniem środków pomocniczych do wymiaru podatku zarobkowego.

Opieszale towarzystwa ma wezwać władza podatkowa do przedłożenia dowodu w ciągu 14 dniowego terminu. Przedłożenie może być bez ujmy dla postanowień karnych § 9. Wymuszone także przez nałożenie grzywnien do 10.000 K. Do postępowania stosują się analogicznie postanowienia § 250. ustawy o podatkach osobistych.

Jeżeli władza podatkowa uzna, że zarządzeniom tej ustawy nie stało się wcale zadość albo też tylko niezupełnie, wówczas ma ona wezwać towarzystwo za pomocą rezolucyi z podaniem powodów do natychmiastowego usunięcia podniesionych braków.

Przeciw rezolucyi przysługuje towarzystwu w ciągu 30 dni rekurs do krajowej władzy skarbowej.

§ 9.

Członkowie zarządu, odpowiedzialni osobiście członkowie towarzystwa, kierownicy i likwidatorowie, zaś przy zagranicznych towarzystwach zastępcy i odpowiedzialni kierownicy tutejszo-krajowych filii, którzy świadomie działają przeciw przepisom tej ustawy z zamiarem narażenia na szwank poboru podatku wojennego, będą karani grzywną do 50.000 K.

Jeżeli z okoliczności należy wnioskować, że naruszenie przepisów nastąpiło wprawdzie świadomie, jednakże nie w zamiarze narażenia na szwank podatku, należy nałożyć grzywnę do 10.000 K.

Do postępowania mają zastosowanie przewidziane w V. rozdziale ustawy o podatkach osobistych, oraz inne postanowienia o ukróceniach i zatajeniach podatku, dotyczące bezpośrednich podatków osobistych.

Wymienione w pierwszym ustępie osoby odpowiadają solidarnie za szkodę, która wyniknie dla skarbu państwa wskutek niedopełnienia zobowiązań, nałożonych w tej ustawie.

§ 10.

Jeżeli władza skarbowa uważa ściągnięcie podatku wojennego za narażone na szwank, wówczas może domagać się zabezpieczenia natychmiast wykonalnym zleceniem.

Kwotę podatku, która ma być zabezpieczoną, należy obliczyć w myśl istniejących dotąd przepisów dla wymiaru podatku od zysków wojennych.

Jeżeli czysty przychód (dochód), miarodajny dla zabezpieczenia, nie da się cyfrowo ustalić,

wówczas ma miejsce szacunkowe obliczenie po wysłuchaniu dwóch świadomych rzeczy osób zaufania, w razie potrzeby w przypuszczalnej wysokości.

Jeżeli przy towarzystwach tutejszo-krajowych okazuje się z lat obrotowych w czasie pokoju w przecięciu strata, to należy jako przeciętny czysty przychód przyjąć zero.

Zlecenie zabezpieczenia, w którym należy podać najwyższą kwotę, która ma być zabezpieczoną, może być wykonane w drodze administracyjnej albo w drodze sądowej. Uprawdopodobnienie niebezpieczeństwa nie jest potrzebne.

Sąd egzekucyjny ma na podstawie takiego zlecenia dozwolić na wniosek władzy podatkowej egzekucyi celem zabezpieczenia dla podanej najwyższej kwoty aż do urzędzenia podatku wojennego.

Przeciw zleceniu zabezpieczenia może być wniesiony rekurs do krajowej władzy skarbowej. Rozstrzygnięcie ma zapasć w ciągu sześciu tygodni, w przeciwnym bowiem razie zabezpieczenie gaśnie.

§ 11.

Osoby, które od podlegającej podatkowi osoby nabyły po dniu 1. sierpnia 1914 przedmioty majątkowe nieodpłatnie albo w drodze czynności pokrywającej nieodpłatne przysporzenie, odpowiadają za podatek przenoszącego aż do wysokości wartości przeniesionego przedmiotu; jednakże może przyjemca przez wykazanie zużycia w dobrej wierze spowodować ograniczenie odpowiedzialności na pozostałe jeszcze wzbogacenie. Dalej może się on uwolnić od odpowiedzialności, jeśli wykaże, że chodzi o nieodpłatne rozporządzenia celem wypełnienia ustawowego zobowiązania, o odpowiadające zwyczajowi okolicznościowe podarunki albo o rozporządzenia w stosownej wysokości, uczynione dla celów użyteczności publicznej, albo o takie, któremi uczyniono zadość moralnemu obowiązкови lub względem przyzwoitości.

§ 12.

Ta ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 13.

Wykonanie ustawy poruczam Moim Ministrom skarbu i sprawiedliwości w porozumieniu z Moimi innymi interesowanymi Ministrami.

Reichenau, dnia 2. sierpnia 1917.

Karol włr.

Seidler włr.

Schauer włr.

Wimmer włr.

